

200703509/1.

Datum uitspraak: 13 november 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/8937 en 07/8938 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 26 april 2007 in het geding tussen:**

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 februari 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in grief 1 opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak no. 200702611/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief slaagt.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 27 februari 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor vorenoverwogene nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat in Griekenland geen inhoudelijke behandeling van zijn aldaar ingediende asielverzoek zal plaatsvinden en dat de staatssecretaris er daarom ten onrechte vanuit gaat dat Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden naleeft. In dit kader heeft hij gewezen op een aantal stukken, te weten:

- het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 (hierna: het UNHCR-rapport);
- het rapport "Greece, Out of the spotlight - the rights of foreigners and minorities are still a grey area" van Amnesty International van oktober 2005, en

- een brief van de Greek Council for Refugees van 24 september 2004 (lees: 19 november 2004).

2.5. Voor zover de vreemdeling zijn betoog heeft toegelicht met het UNHCR-rapport wordt verwezen naar hetgeen is overwogen in de onder 2.1. vermelde uitspraak. De overige in 2.4. vermelde stukken dateren eveneens van voor de wijzigingen, neergelegd in de in overweging 2.4.4. van voormelde uitspraak bedoelde notitie van 13 november 2006 en brief van 18 januari 2007, die Griekenland met betrekking tot de "interruption-procedure" heeft aangebracht. Voor zover die stukken concrete gegevens bevatten - hetgeen alleen geldt voor het rapport van Amnesty International van oktober 2005 - worden die in verband gebracht met de destijds in Griekenland gevolgde "interruption-procedure" en kunnen die gegevens, gelet op de in die procedure aangebrachte wijzigingen, geen grond bieden voor het oordeel dat Griekenland jegens de vreemdeling niet aan zijn verdragsverplichtingen zal voldoen. Het inleidende beroep is daarom ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 26 april 2007 in zaak nr. 07/8937;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

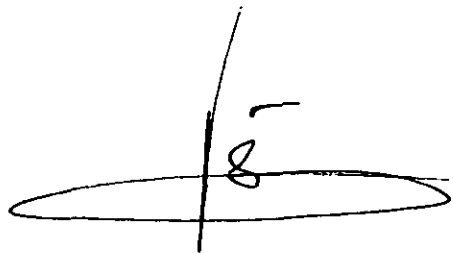
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 november 2007

345.

Verzonden: 13 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0388884730

ragnr: Awb 07/8938 (voorlopige voorziening)
Awb 07/8937 (beroep)

-2-

van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.4 Griekenland heeft het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.6 De rechter stelt voorop dat verzoeker ter zitting heeft aangegeven dat zijn betoog omtrent de omstandigheid dat de door verweerder in het besluit genoemde 'note' niet als bijlage bij dit besluit is gevoegd niet wordt gehandhaafd.
- 2.7 Verzoeker heeft aangevoerd dat hij de overweging van verweerder dat er op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten principale vanuit gegaan kan worden dat Griekenland de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) naleeft, betwijfelt. Verzoeker is bovendien van mening dat een enkele notitie niet kan dienen als garantie voor de nakoming van de verplichtingen door de Griekse autoriteiten. Verzoeker heeft in dit verband verwezen naar een uitspraak van deze rechtbank van 29 maart 2007, geregistreerd onder Awb 07/3698 en 07/3697.
- 2.8 De rechter overweegt als volgt.

Verweerder heeft gewezen op een notitie die de Griekse autoriteiten aan de lidstaten hebben doen toekomen, waarin wordt ingegaan op de werkwijze die sinds juni 2006 wordt gehanteerd bij de behandeling van asielverzoeken van door Griekenland teruggenomen asielzoekers. Die werkwijze, die naar verwachting medio 2007 in de Griekse asielwetgeving zal worden opgenomen, biedt verweerder voldoende aanknopingspunten om ten aanzien van Griekenland uit te gaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verweerder acht daarbij van belang dat thans duidelijk is dat de asielaanvraag, anders dan op grond van het huidige artikel 2.8 van de Griekse "Presidential Decree 61/99" (PD 61/99) tot dusverre het geval was, van naar Griekenland overgedragen vreemdelingen (inhoudelijk) wordt beoordeeld. Verweerder heeft in dit verband voorts aangegeven dat de omstandigheid dat de Europese Commissie juridische stappen jegens Griekenland heeft ingezet en deze niet zijn stopgezet, niet betekent dat Nederland niet van de inhoud van de notitie mag uitgaan.

De omstandigheid dat de Griekse autoriteiten de werkwijze hebben aangepast als hiervoor geschetst, betekent niet dat thans zonder meer kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De rechter acht in dit verband van belang dat uit § 1.4 van het UNHCR rapport van november 2004 blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)

0388084730

regnr. Awb 07/8938 (voorlopige voorziening)
Awb 07/8937 (beroep)

-3-

- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarian status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

- 2.9 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.10 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.
- 2.11 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

regnr: Awb 07/8938 (voorlopige voorziening)
Awb 07/8937 (beroep)

4.

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer - Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H.B. Bokseveld als griffier op

26 APR. 2007

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 26 APR. 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE AANBEVELING VAN DE
RAAD VAN STATE
's-GRAVENHAGE

22-05-2007 12:36
22. MEI. 2007 12.36

VAN

NAAR 1074

P.003

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

22 MEI 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Postadres Postbus 5800, 2280 HV Rijswijk

Tel: 070-7784901
Fax: 070-7785534

De Raad van State

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Mr. D.W. Stevens
Doorkiesnummer(s)	038 888 6784
Datum	22 mei 2007
Ons kenmerk	0612.14.0251
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	-
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik de heer D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle van 26 april 2007, verzonden op 26 april 2007, met kenmerken Awb 07/8938 (voorlopige voorziening) en 07/8937 (beroep).

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.W. van Gestel

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 26 april 2007
met kenmerk 07/8938 en 07/8937

Inzake:

met IND-kenmerk 0612.14.0261
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M.L. Saija
advocaat te Arnhem

Procesverantwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

D.W. Stevens
038 - 6886764

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 26 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerken Awb 07/8938 (voorlopige voorziening) en 07/8937 (beroep) (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 14 februari 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, appellant heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en appellant in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 14 december 2006 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 14 februari 2007 heeft de Minister van Justitie, de rechtsvoorganger van de Staatssecretaris, deze aanvraag afgewezen omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de aanvraag.
- 2.3 Blij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Griev

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 2, doorlopend op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"(...) De omstandigheid dat de Griekse autoriteiten de werkwijze hebben aangepast als hiervoor gescheit, betekent niet dat thans zonder meer kan worden uitgegaan van het internationaal vertrouwensbeginsel. De rechter acht in dit verband van belang dat uit § 1.4 van het UNHCR rapport van november 2004 blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %
- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarian status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete op de zaak betrekken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverweging 2.11 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Geconcludeerd wordt van de hiervoor geformuleerde grieven fast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.
- 4 Totlichting op de grieven
- 4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Verordening (EG) 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Verordening (EG) 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Verordening (EG) 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.
- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt ten aanzien van deze asielzoeker (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Verordening 343/2003).
- 4.3 Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging van verdragspartijen bij het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd. Dit is in de optiek van appellant slechts mogelijk wanneer de asielzoeker in de verantwoordelijke lidstaat een beslissing heeft gehad, of kan worden beschouwd als uitgeprocedeerd en er daarnaast nog sprake is van bijzondere, door de vreemdeling aannemelijk te maken, nieuwe feiten en omstandigheden die in redelijkheid tot een heroverweging kunnen leiden. Voor zover deze nieuwe feiten of omstandigheden in de verantwoordelijke lidstaat opnieuw aan de orde kunnen worden gesteld (middels een revisionair rechtsmiddel dan wel het indienen van een tweede of volgende aanvraag), bestaat er geen aanleiding te veronderstellen dat sprake is van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM en zal geen aanleiding bestaan om toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Verordening 343/2003.

- 4.4 Verweerder heeft in de onderhavige procedure geen stukken overgelegd die betrekking hebben op zijn asielaanvraag in Griekenland. Verweerder heeft enkel verklaard dat hij in Griekenland een asielaanvraag heeft ingediend, maar dat een inhoudelijke beoordeling van deze aanvraag niet heeft plaatsgevonden. In beroep in eerste aanleg heeft verweerder verder verklaard dat hij zes dagen in detentie heeft doorgebracht en daarna op straat is gezet. Door verweerder is voorts aangevoerd dat er naar zijn mening ook geen inhoudelijke beoordeling zal plaatsvinden. Verweerder heeft in dat kader verder nog verwezen naar een aantal uitspraken van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, waarin op hun beurt wordt verwezen naar een aantal algemene stukken en het Griekse Presidential Decree 61/99.
- 4.5 Uit informatie afkomstig van de Griekse autoriteiten, welke door de Staatssecretaris in reactie daarop is ingebracht, blijkt dat hetgeen indirect door verweerder is aangevoerd inzake het Presidential Decree 61/99 inmiddels achterhaald is. De Griekse autoriteiten hebben verklaard dat Griekenland zijn werkwijze sedert juni 2006 heeft aangepast en tevens is aangegeven dat deze gewijzigde werkwijze in een nieuwe Griekse asielwet zal worden opgenomen. Hieruit blijkt onder meer dat in zaken waar door de Griekse autoriteiten een afwijzende beslissing is genomen op de grond dat de asielzoeker zijn verblijfplaats heeft verlaten en nog geen gehoor heeft plaatsgevonden, de vreemdeling na aankomst in Griekenland in de gelegenheid zal worden gesteld om een nieuwe asielprocedure op te starten. In zaken waarbij de vreemdeling voordat een besluit in eerste aanleg is geslagen met onbekende bestemming is vertrokken zal de zaak, na overdracht en aankomst in Griekenland, op zijn merites worden beoordeeld en zal een inhoudelijk (initieel) besluit volgen.
- 4.6 Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat er niet op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van kan worden uitgegaan dat Griekenland de asielaanvraag van verweerder alsnog inhoudelijk zal behandelen. Dit heeft de voorzieningenrechter miskend.
- 4.7 Verder heeft de voorzieningenrechter bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte betrokken, of althans doorslaggevende waarde toegekend, aan het document "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee Protection in Greece" van november 2004 en de daarin opgenomen statistische gegevens. De voorzieningenrechter heeft, door te overwegen zoals zij heeft gedaan, miskend dat de algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Minister of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "Board of Appeal" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een staat geen vreemdeling terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 van het EVRM, en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten. Met andere woorden het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden, zegt niets over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.

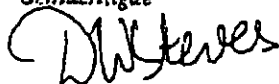
- 4.8 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.9 Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde. De Staatssecretaris wijst er in dit verband nogmaals op dat inmiddels duidelijk is geworden dat dit niet betekent dat de betreffende asielzoeker na terugname door Griekenland in het kader van Dublin II niet alsnog een verdere inhoudelijke beoordeling van zijn asielaanvraag tegemoet kan zien. Griekenland heeft immers inmiddels de procedures die in dat opzicht niet in overeenstemming zouden zijn met Verordening (EG) 343/2003 gewijzigd (zie hierboven onder 4.5).
- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.13 Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de Staatssecretaris niet aannemelijk gemaakt dat zich in zijn individuele zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging van verdragspartijen bij het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep.
vernietiging van de bestreden uitspraak en onoggrondverklaring van het
door verweerder tegen het besluit van 14 februari 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 22 mei 2007

Gemachtigde

D.W. Stevens, procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 460 1500